

שידור

צל'יש

וייצמן במיטבו

● **דאורי גולדשטיין**, על כתבתו ב־ השבוע יומן ארבעים על שר־הביטחון הר פורש עזר וייצמן. גולדשטיין הצליח להציג את וייצמן האמיתי, הנוגע ללב, המחוספס, הקליל, המתוח, הנינוח — כל זאת תוך שמירה על קצב נכון, עריכה נכונה ומיקצועיות רבה.

צל'יו

ספרות קולקלה

● לחוס"ף, התוכנית החדשה לענייני ספרות של הטלוויזיה, ולמגישות התוכנית, המשוררת דליה הרין, שהצליחה להיות משעממת ודלילה יותר מאשר **מאיר עז** זי"א, המנחה לשעבר של שמונה וחצי.

עמירם ניר מגיע באיחור ל"מוקד"

כמו בלוקסור

שבוע שעבר באסיפה בנווה-שאנן בחיפה, לפני קהל שהיה מורכב ברובו מאנשים דתיים, חסידיה של צעירי המפד"ל. באותה הזדמנות הודה בן־מאיר לראש שונה כי המינויים החדשים בטלוויזיה הם מינויים פוליטיים של המר. אמר כך מאיר לקהל שומעיו: "נכון שעדיין יש בעיות עם השמאלנים בטלוויזיה, אבל תראו איך שהצלחנו להביא אנשים שלנו, שיבלמו את השמאלנים. הבאנו את יוסף לפיד, הבאנו את הפרופסור ראובן ירון, גירשנו את מוטי קירשנבאום". כשנשאל בן־מאיר אם דבריו מוכיחים שהמינויים היו פוליטיים, השיב: "כן!"

וייצמן הרויח שלוש דקות

שר־הביטחון הפורש, עזר וייצמן, ריחק את מנהל מחלקת־החדשות חיים יבין, שישב בחדר הבקרה כששודר מוקד. כשיחזר חזרה לתקרה לסיומה, הורה יבין להאריכה בשלוש דקות. על חשבון השידורים הבאים באותו היום.

סער ומאיים על ניר

אחד משלושת מראייניו של וייצמן, הכתב הצבאי של הטלוויזיה, עמירם ניר, איחר. כשהכל ממתינים לניר, התלוצץ וייצמן כי ניר תמיד מאחר: "בסיוור שלנו בלוקסור הוא איחר, והייתי צריך לשלוח מעבורת מיוחדת כדי שתעבירו". כשהגיע סוף־סוף ניר, נזף בו מנחה הדיון, טוביה סער, והודיע לו, ספק כי הלצה, ספק ברצינות, שאם יאחר שוב, יתפוס את מקומו בתוכנית מוקד. שיעסקו באישים הקשורים בצבא, הכתב לענייני מישטרה, דן סמלמה. סממה ממלא גם עתה את מקומו של ניר, כשהלה נוטל חופשה או יוצא למילואים, ובין השניים שורת יריבות של ממש.

מקלטונים

השיגעון החדש בבניין הטלוויזיה הוא התגים. כל עובד קיבל מקצין־הביטחון תג זהוי, שחובה לענוד אותו כל זמן ששהים בבניין הטלוויזיה. מרבית העובדים שוכחים את התג בבית, וכשמגיעים לבניין מקבלים תג שעליו כתוב "מבקר". כך קורה שעובדי־טלוויזיה רבים מסתובבים בבניין כשהם מקושטים בתג "מבקר". הגיב על כך אחד העובדים: "בפעם הראשונה מדברים אמת בבניין, והעובדים מצהירים על עצמם שהם רק מבקרים." * * * חברי ועד־העובדים מכנים את מנהל־הטל' ויוזיה החדש, יצחק ("צחי") שימעיני, "מנהל הסופרמרקט". כל אימת שמתעוררת בעיה אומר להם שימעיני: "אני צריך ללכת עכשיו לסופרמרקט, ומשאירם עם סמנכ"ל הרשות, שלמה עבאדי.

של ח"כ משה שחל על תרבות־הדיבור והתשובה של ראש־הממשלה מנחם בגין. בחדרי העריכה לא מצא חומר שישקף נאמנה את מה שהיה במליאה. כך אירע שהדיווח היה לקוי, ולא שיקף מה שהתרחש באמת.

לעומת זאת צפה יבין כמעט בכל האירור־עים שהתרחשו בקומת־הממשלה באותו היום, כשבגין קיים פגישות עם הסיעות השונות, ובעיקר עם הסיעה הדמוקרטית, שהיתה מרדנית באותו השבוע. את הכתבה ששודרה ביום הששי שעבר ערך אמנם באופן רשמי רונן, אולם ניכרה בה ידו של יבין. הכתבה היתה עיתונאית וטובה.

הידיד של המר הודה

ח"כ יהודה בן־מאיר מהמפד"ל, ידדו הקרוב של שר־החינוך זבולון המר, הודה על חוק רשות־השידור, הופיע ב־

מצביעים בגאווה על ההישג שלהם בעניין תשלום הקמ"ו.

מה לעשות בכנסת

אחת הבעיות של מחלקת־החדשות היא הדיווח מהכנסת. לדעת ראשי מחלקת־החדשות, אין הדיווחים של הכתב הפרל' מנטרי של הטלוויזיה, יורם רונן, עונים על הצרכים. הדיווחים שלו ממשכן הכנסת הם שיגרתיים. רונן מגלה נטייה גוברת והולכת למצוא חן בעיני הליכוד ושותפיו בקואליציה, על חשבון הדיווח המוקצועי. מנהל מחלקת־החדשות, חיים יבין, מר דע לכך, ביום הרביעי שעבר, כשהתברר ליבין שיהיה "חס" בכנסת, הוא הופיע ב־מישכן, לדבריו כדי "לעזור בהפקה וליפקח".

אולם יבין בא מאוחר מדי. הוא הגיע רק אחרי הסערה הגדולה, בעיקבות הצעתו

מנחה בן־מאיר מינויים פוליטיים

בראיונות שלה. בעיקר זה עם כת־שבע שרון, הצליחו הרץ והמראיינים לא להגיד דבר, במשך דקות שנראו לצופים ארוכות כנצח.

ומאחרי המסך

לפיד עמד בלחצים

כאשר גודע בלישכת ראש־הממשלה, בי אמצע השבוע שעבר, שר־הביטחון הפורש עזר וייצמן עומד להופיע במוקד, הופיע עלו לחצים אדירים על מנכ"ל רשות־ השידור, יוסף ("טומי") לפיד, כדי שיבטל את הזמנת וייצמן לתוכנית. לפיד עמד בכל הלחצים, שהלכו וגברו כימעט עד תחילת השידור, סירב להתערב בשקולי מערכת־החדשות, שהזמינה את וייצמן. כל זאת חרף נימת־האיום ששזרו בדבריו כמה אישי מדינה, מאותם שפנו אל לפיד כדי שיבטל את הראיון עם וייצמן.

מי אישר את ההעבטה?

לאחר יום העיצומים בטלוויזיה, בתחילת השבוע שעבר, ביקש מנכ"ל רשות־השידור, יוסף ("טומי") לפיד, להיוועד עם השר הממונה על חוק רשות־השידור, שר־החינוך זבולון המר.

אחרי הפגישה עם המר כינס לפיד את הוועד־המנהל והודיע, כי המר תומך ב־בקשתו להשבית השבת־מגן את הטל' ויוזיה, אם ימשיכו הוועדים בעיצומים שלהם.

מרבית חברי הוועד־המנהל, בראשותו של יושב־ראש הוועד, הפרופסור ראובן ירון, תמכו בכוונת לפיד להשבית את הטלוויזיה. להפתעת הכל התנגד לכך נציגו של המר בוועד, עורך־הדין מיכה ירון, חבר המפד"ל.

רק אחר־כך התבררה הסיבה. דובריו של המר טרחו לספר לכל מי שהיה מוכן להאזין, כי דברי לפיד אינם נכונים. בי שיחה שלו עם לפיד התנגד המר להשבית־מגן.

בסופו של דבר לא נערכה השבתה, ור העיצומים הופסקו. לפיד טוען שהעיצומים הופסקו מפני שהוועד נבהל מהאיום שלו להשבית את הטלוויזיה, ואילו חברי־הוועד

יבין עם בגין בשבוע שעבר בכנסת לפקח על הכתב